

تهیه آنتی ژن خام سوماتیک از اسپرژیلوس فومیگاتوس برای تشخیص

اسپرژیلوزیس

سید حسین میرهندي^۱، دکتر فریده زینی^۲ بهرام نصر اصفهانی^۳

چکیده

اسپرژیلوزیس، عفونت قارچی مهم با عوامل علیتی متعدد از جنس اسپرژیلوس ها است که بر حسب زمینه بیمار و پاتوژن بیماری، دارای اشکال بالینی مختلفی است. تشخیص بالینی و نیز تشخیص آزمایشگاهی قارچ شناسی این بیماری غیراختصاصی و مشکل بوده اما روشهای سرولوژی می تواند جهت تشخیص و پیگیری درمان این بیماری کمک کننده باشد. این مطالعه از نوع تجربی و آزمایشگاهی و هدف آنان تهیه آنتی ژن سوماتیک و آنتی سرم مربوطه برای انجام تستهای رسوبی جهت تشخیص انواع غیر مهاجم اسپرژیلوزیس، در کشور و بی نیازی از فرآورده های خارجی است. اسپرژیلوس فومیگاتوس به مدت ۳ روز در محیط سابورو گلوکز برات در حرارت ۳۰°C تکان داده شد. کلنی ها برداشت شده و به کمک شن دریایی در هاون چینی خرد و همگن شده و پس از استخراج عصاره سلولی و پالایش و تغلیظ آن به طریق زیر جلدی به خرگوش آزمایشگاهی تزریق و آنتی سرم فوق ایمن گرفته شد. آنتی ژن و آنتی سرم با روش کانترایمنوالکتروفورز ارزیابی شد. آنتی ژن تهیه شده دارای آنتی ژنیسته کافی برای ایجاد تیترا بالایی از آنتی بادی در بدن حیوان و ایجاد واکنش با سرم حیوان ایمن و انسان بیمار بود. تعداد و الگوی خطوط رسوبی مشابه و قابل مقایسه با آنتی ژن و آنتی سرم استاندارد بود.

واژه های کلیدی: اسپرژیلوزیس، اسپرژیلوس فومیگاتوس، آنتی ژن سوماتیک.

مقدمه

ویروانس کافی برای ایجاد عفونت در انسان بوده و فقط ۱۲ گونه و آن هم در شرایط خاص میزبان، بیماری ایجاد می نمایند که مهمترین پاتوژن آنها اسپرژیلوس فومیگاتوس است. این قارچ به واسطه دارا بودن آنزیمها و آنتی ژنهای مختلف نظیر فسفولیپاز، الاستاز و کلاژناز^(۳) مسئول بیشترین موارد بیماری است. می توان گفت که اشکال آلرژیک بیماری کلاً توسط اسپرژیلوس فومیگاتوس ایجاد می شود^(۴). طیف بیماریهای حاصل از اسپرژیلوس ها بسته به پاتوژن بیماری وسیع بوده و بطور خلاصه در جدول (۱) فهرست شده است. مسئله مهم در ارتباط با بیماری

اسپرژیلوس ها قارچهای رشته ای با پراکنندگی گسترده در محیط بوده و دارای تنوع گونه ای بسیار وسیعی می باشند. به نحوی که تعداد گونه های آن در مراجع مختلف بین ۹۰۰-۱۸۵ گونه ذکر شده است^(۲،۱). خوشبختانه اکثر این ارگانیسماها فاقد

۱- عضو هیئت علمی و دانشجوی PhD گروه انگل شناسی و قارچ شناسی دانشکده بهداشت

۲- استاد گروه انگل شناسی و قارچ شناسی دانشکده بهداشت

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی تهران

۳- مربی میکروبیولوژی دانشکده بهداشت

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی اصفهان

جدول ۱- پاتوژن‌های اشکال مختلف آسپرژیلوزیس و ارزش کمکی سرولوژی در تشخیص آنها

اشکال مختلف بالینی	پاتوژن	ارزش روشهای سرولوژیکی در تشخیص
آسپرژیلوزیس آلرژیک (شامل آلئولیت آلرژیک اکسترنسیک، آسپرژیلوزیس برونشی ریوی آلرژیک (ABPA)، آسم آسپرژیلوسی و سینوزیت آسپرژیلوسی آلرژیک)	ازدیاد حساسیت نوع ۱، ۳، ۴ نسبت به آنتی‌ژنهای متعدد قارچ	ردیابی آنتی‌بادیهای LgE و LgG در سرم بیمار با روشهای ID، CIE، JFA، IRA، الیزا و غیره مفید است. تست پوستی گاهی کمک کننده است.
آسپرژیلوما (توب قارچی)	کلونیزاسیون قارچ در حفره‌های ریوی که به عللی مثل سل و سارکوئیدوز ایجاد شده است.	ردیابی آنتی‌بادی کمک کننده و مفید است. در ID تعداد زیادی خط رسوبی تشکیل می‌شود.
آسپرژیلوزیس مهاجم	بیماری خطرناک مرگ آور در اثر زمینه‌هایی همچون گرانولوسیتوپی، تجویز آنتی‌بیوتیک‌های وسیع الطیف و کورتیکواستروئیدها ایجاد می‌شود.	ردیابی آنتی‌بادی حتی با روشهای دقیق مثل RIA و الیزا موفق نیست. ردیابی آنتی‌ژن‌هایی همچون گالاکتومانان و ردیابی متابولیت‌هایی مثل D-مانیتول یا اسید اگزالیک سودمند است.
مسمومیت ناشی از توکسین‌های آسپرژیلوسی	یک حالت غیر عفونی که در اثر خوردن غلات آلوده به سموم قارچی نظیر آفلاتوکسین ایجاد می‌شود.	سرولوژی بی‌ارزش است.

در محیط و یا وجود حالت ساپروفیتی آن در مجاری ریوی، تنها در کنار سایر شواهد تشخیص قابل اعتماد است^(۶،۵). در این میان روشهای سرولوژیک نظیر ردیابی آنتی‌بادی، آنتی‌ژن، متابولیت‌های قارچی و اخیراً روشهای زیست‌شناسی مولکولی مثل PCR^(۷) همراه با سایر ملاک‌های تشخیصی مفید و کارساز بوده و می‌تواند راهنمای خوبی برای پایه‌ریزی تشخیص، شروع درمان، پیگیری پاسخ بیمار به داروی ضدقارچی و پیش‌آگهی بیماری باشد^(۱). روشهای تشخیص سرولوژیک رایج برای اشکال مختلف آسپرژیلوزیس نیز در جدول ۱ آمده است. ملاحظه می‌شود که در آسپرژیلوزیس مهاجم ردیابی آنتی‌ژن‌هایی مثل گالاکتومانان ارزش تشخیصی بیشتری دارد ولی در انواع دیگر، بویژه آسپرژیلوزیس آلرژیک و آسپرژیلوما، ردیابی آنتی‌بادیها

آسپرژیلوزیس تشخیص به موقع و صحیح بیماری جهت شروع درمان است. متأسفانه علائم بالینی این بیماری همچون سایر بیماریهای قارچی سیستمیک، اختصاصی و پاتوگنومونیک نبوده و برای تشخیص کافی نیست. روشهای آزمایشگاهی میکروبیولوژیک (میکولوژیک) نظیر آزمایش مستقیم و هیستوپاتولوژی نیز علیرغم اعتبار و ویژگی خوب، فاقد حساسیت کافی بوده و از سوی دیگر مشکلات غامض نمونه‌برداری صحیح و در واقع عدم موفقیت در نمونه‌برداری را در بسیاری از موارد به همراه دارد. کشت و جداسازی قارچ گرچه برای شناسایی دقیق عامل علتی بیماری ضروری است ولی بخاطر وفور عامل بیماری

روز در 30°C با استفاده از شیکر الکتریکی 120 بار در دقیقه تکان داده شد. کشتها روی کاغذ واتمن شماره 1 صاف شده و کلنی های متعدد کروی متشکل از توده های میسلیمی قارچ جداسازی و پس از 3 بار شستشو با آب مقطر و آبگیری با پمپ الکتریکی، مدت 48 ساعت در 40°C - نگهداری گردید. سپس قطعات چند میلی متری کلنی ها در هاون چینی محتوی حدود 10 گرم شن دریایی (Merck 7712) و 10 میلی لیتر بافر بی کربنات آمونیوم (Merck 1131) 50 میلی مولار قرار داده شد. پس از قرار دادن هاون در ظرف یخ، میسلیوم ها را در هاون خرد و همگن کرده و آنتی ژن حاصله پس از دو بار سانتریفوژ در 4°C و با دور 4000 در دقیقه، جهت جداسازی املاح و پروتئین های کوچک اضافی مدت 48 ساعت در مقابل آب مقطر استریل دیالیز (Sigma D-0655) و سپس مدت 36 ساعت جهت تغلیظ و افزایش میزان پروتئین در واحد حجم در مقابل پلی اتیلن گلیکول 6000 (۱۰٪) ($\frac{W}{V}$) (Merck 807491) دیالیز گردید.

پس از سانتریفوژ نهایی و عبور از فیلتر $0/22$ میکرومتر، میزان پروتئین آنتی ژن با روش براد فورد اندازه گیری و در 20°C - نگهداری گردید. جهت تهیه سرم هیپرایمیون مقدار $0/5$ میلی لیتر از آنتی ژن با غلظت پروتئینی 1 میلی گرم در میلی لیتر، با حجم مساوی ادجوان کامل فروند مخلوط و بصورت زیر جلدی به خرگوش آزمایشگاهی تزریق و این کار 4 بار دیگر طی 4 هفته با ادجون ناقص فروند تکرار و 10 روز پس از آخرین تزریق، سرم حیوان جداسازی و در 20°C - نگهداری شد. جهت اجرای تست کانترایمنوالکتروفورز^(۱۱)، $2/8$ میلی لیتر از آگارز 1% به اسلایدهای میکروسکوپی 25×75 میلی متر اضافه و حفراتی به قطر 3 میلی متر و به فاصله 5 میلی متر در آنها ایجاد و هر کدام از حفرات روبرور با مقدار 10 میکرولیتر آنتی ژن و آنتی بادی پر گردیده و در تانک الکتروفورز محتوی بافر و رونا $\text{pH} = 8/2$ ($1/4$ گرم دی اتیل باربیتوریک اسید، 5 گرم سدیم دی اتیل باربیتوریک، یک گرم کلرور سدیم در یک لیتر آب) قرار داده و جریان الکتریسیته به میزان 2 میلی آمپر به ازای هر اسلاید به مدت 2 ساعت برقرار گردید. خطوط رسوبی

بخصوص آنتی بادهای رسوبی ارزشمند است. هدف این مطالعه تهیه آنتی ژن و آنتی سرم کنترل لازم برای انجام تستهای سرولوژیک مبتنی بر ردیابی آنتی بادی، در داخل کشور بوده است. این قبیل مطالعات در کشورهای پیشرفته چند دهه سابقه دارد^(۱۰،۹،۸،۷). ولی متأسفانه در همان کشورها نیز هنوز به نتیجه قطعی و مسجل نرسیده است و تحقیقات همچنان برای تهیه آنتی ژنی با حساسیت، ویژگی و کارایی بالا ادامه دارد. در ایران تا آنجا که ما اطلاع داریم این کار اولین گامها در این زمینه است و تلاش مؤلفین بر این است که با ادامه این مسیر تحقیقاتی در آینده بتوانند با استانداردسازی و ارزیابی آماری این آنتی ژنها و نیز تهیه فرآورده های لازم برای سایر عفونت های سیستمیک قارچی، آن را بصورتی قابل استفاده برای آزمایشگاه های مرجع کشور ارائه نمایند. در این صورت بواسطه دسترسی ساده تر به این مواد بیولوژیک ضمن اینکه موارد بیشتری از بیماری کشف و درمان می گردند، قدمی در راستای خودکفایی کشور و رفع نیاز از فرآورده های خارجی خواهد بود.

روش بررسی

این پژوهش از نوع تجربی و آزمایشگاهی است که در راستای تولید مواد آزمایشگاهی صورت گرفته است و روش نمونه گیری بدین شرح می باشد: قارچ از یک بیمار مبتلا به فرم سیستمیک بیماری جدا شد و پس از کشت روی اسلاید شیشه ای و با توجه به مشخصات ماکروسکوپی (ویژگیهای کلنی) و میکروسکوپی (نحوه کونیدی زائی) بعنوان اسپرزیلوس فومیگاتوس تشخیص داده شد. قارچ به لوله محتوی محیط چاپکس آگار منتقل و مدت 5 روز در 37°C نگهداری شد. 5 میلی لیتر آب مقطر استریل حاوی 1% توئین 80 (Merck 822187) به سطح کلنی های رشد یافته اضافه و پس از تکان شدید، کونیدیاها (اسپورها) بی شمار سطح کلنی برداشت و بصورت سوسپانسیون حاوی 10^8 عدد کونیدی در میلی لیتر تنظیم و در 4°C نگهداری گردید. 3 میلی لیتر از سوسپانسیون مذکور به محیط مایع گلوکز (2%) پیتون (1%) منتقل و مدت 3

تشکیل شده پس از شستشو در سیرات سدیم ۲٪ با کوماسی بلو ۱٪ رنگ آمیزی شد.

نتایج

در طی این طرح تحقیقاتی آنتی ژن پیکره‌ای (سوماتیک) مهمترین عامل آسپرژیلوزیس یعنی آسپرژیلوس فومیگاتوس تهیه گردید. پروتئین آنتی ژن در حد ۱ میلی گرم در میلی لیتر تنظیم گردیده و پس از تزریق به حیوان آنتی سرم فوق (هیپرایمیون) با تیتراژ $\times \times$ بدست آمد. بدین ترتیب قابلیت آنتی ژنیک معرف تهیه شده ارزیابی گردیده و سرم کنترل مثبت

لازم برای آزمایشات In vitro تحصیل گردید. آنتی ژن با آنتی سرم حیوانی و آنتی سرم چند نمونه بیمار در تست کانترایمنوالکتروفورز واکنش مثبت داد. آنتی ژن تهیه شده با آنتی ژن استاندارد شده ساخت انستیتو پاستور فرانسه (Sanofi) (diagnosite pasteur) مقایسه گردید و ملاحظه شد که تعداد و الگوی باندها مشابه است (شکل ۱). با تکیه بر این آزمایشها و تجربیات که با امکاناتی ساده به انجام رسیده، می توان پژوهشهای تکمیلی بعدی را به انجام رسانده و پس از ارزیابی و استانداردسازی آن را جهت انجام آزمایشهای محوله به آزمایشگاههای مرجع ارائه نمود.

تصویر ۱: واکنش آنتی ژن و آنتی سرم در تست کانترایمنوالکتروفورز: ۱- آنتی ژن متابولیک با آنتی سرم خرگوش ایمن ۲- آنتی ژن سوماتیک با آنتی سرم خرگوش ایمن ۳- آنتی ژن انستیتو پاستور فرانسه با آنتی سرم خرگوش ایمن ۴- آنتی ژن متابولیک با سرم بیمار ۵- آنتی ژن سوماتیک با سرم بیمار ۶- آنتی ژن انستیتو پاستور فرانسه با سرم بیمار

بحث

عدم ارتباط علمی نزدیک و ایده آل بین محققین مختلف در جهان از سوی دیگر و مجهول بودن نوع و ساختار آنتی ژن یا آنتی بادیهای مؤثر در پاتوژنیسیته از جانب سوم، موجب شده که معرف استاندارد و شناخته شده‌ای برای انجام تستهای سرولوژیک و مقایسه کردن نتایج تحقیقات مختلف، وجود

آسپرژیلوسها همچون سایر قارچها موجوداتی ظاهراً ساده اما دارای پیچیدگیهای ساختمانی و بیوشیمیایی زیادی هستند که موجب تنوع آنتی ژنیک وسیعی در آنها در سطح گونه و استرین می گردد. این تنوع بیوشیمیایی و آنتی ژنیک ذاتی از یک سو، و

ردیابی آنتی‌بادی با آنتی‌ژنهای پیکره‌ای می‌تواند به خوبی در تشخیص این بیماری بکار رود^(۱۵). در این تحقیق تلاش بر این بوده است که با استفاده از امکانات محدود در داخل کشور، مواد بیولوژیک لازم برای تشخیص سرولوژیک عفونت‌های آسپرژیلوسی تهیه گردد. بدیهی است که فرآورده تهیه شده وقتی می‌تواند بعنوان یک معرف آزمایشگاهی استاندارد، مورد استفاده همه آزمایشگاههای مرجع قرار گیرد که با تعداد از نظر آماری معنی‌داری از بیماران مبتلا و نیز تعداد قابل توجهی از افراد سالم به عنوان کنترل آزمایش شود و حساسیت، ویژگی و کارایی آن ارزیابی گردد. این کار هم‌اکنون توسط مؤلفین در حال انجام است و امید می‌رود طی مقالات بعدی نتایج به اطلاع محققین برسد. ضمن اینکه تلاش بر این است که معرف‌های لازم برای تشخیص سرولوژیک سایر عفونت‌های قارچی نظیر کاندیدیازیس و کریپتوکوکوزیس نیز تهیه و استاندارد گردد.

سپاسگزاری

از معاونت پژوهشی، دانشکده بهداشت و دانشگاه علوم پزشکی تهران و خانمها بهناز سلطانیان، نیلوفر شارق و نسرين قرائیان بخاطر همکاری‌هایشان در انجام این پژوهش تشکر می‌شود

نداشته باشد^(۱۲). این مسئله باعث شده که اغلب شرکت‌های بین‌المللی سازنده آنتی‌ژن برای تشخیص آسپرژیلوزیس از آنتی‌ژن خام (Crud Antigen) استفاده کنند^(۱۲). آنتی‌ژن خام گرچه اشکالاتی همچون کاهش ویژگی تست و وجود واکنش متقاطع بین گونه‌های مختلف عامل بیماری را دارد، اما در عوض حساسیت خوب و سهولت تهیه آن باعث رغبت محققین به آن شده است. انواع آنتی‌ژن خام متفاوت بوده شامل سوماتیک، متابولیک، آنتی‌ژن سلول سالم (Intact cell) و غیره است. در این تحقیق آنتی‌ژن سوماتیک (پیکره‌ای) آسپرژیلوس فومیگاتوس تهیه گردید. آنتی‌ژن سوماتیک دارای ترکیبات دیواره سلولی و سیتوپلاسمی قارچ بوده و زوائد سلولی توسط سانتریفوز، و مواد واجد وزن مولکولی اندک توسط دیالیز جدا می‌گردد. این آنتی‌ژن دارای ترکیبات پروتئینی و پلی‌ساکاریدی متعددی است و می‌تواند انواع آنتی‌بادیهای رسوبی ایجاد شده در بدن بیمار را نشان دهد^(۱۲). تست‌های سرولوژیک بکار رفته برای تشخیص آسپرژیلوزیس نیز متنوع و مختلف است. رایج‌ترین این تستها عبارتند از: انتشار در ژل، ایمونوالکتروفورز متقابل، ایمونوفلورسنت غیرمستقیم، الیزا و رادیوایمنواسی^(۱۴). در بین این تستها، تست رسوبی کانترایمنوالکتروفورز (CIE) به واسطه حساسیت و سرعت بسیار مطلوب، سادگی اجرای آن و ارزانی تست بخاطر مصرف مقادیر کم مواد لازم، مورد توجه می‌باشد و به خاطر این مزایا در این تحقیق از این روش استفاده شد. با تیر کردن آنتی‌ژن می‌توان از موارد منفی کاذب احتمالی مطمئن شد^(۱۲). این تست در مطالعات محققین مختلف بکار رفته و نتایج خوبی داشته است^(۱۳،۱۲،۱۱). تست‌های رسوبی ردیابی آنتی‌بادی در تشخیص انواع آلرژیک آسپرژیلوزیس (نظیر

ABPA و نیز آسپرژیلوما) بسیار مفید و مؤثرند. مروری بر مقالات نشان می‌دهد که ۷۰-۱۰۰٪ بیماران مبتلا به آسپرژیلوزیس برونشی ریوی آلرژیک از لحاظ LgG رسوبی ضد آسپرژیلوس مثبت هستند^(۱۴). در بیماران مبتلا به آسپرژیلوما نیز به خاطر تماس مداوم و طولانی مدت قارچ با سیستم ایمنی میزبان ۹۹٪ بیماران دارای خطوط رسوبی متعدد بوده و لذا

References

- 1- Ajello L, Hay R.J. *Topley & Wilson's Microbiology and microbial infections Vol 4: Medical mycology, 1998, Arnold. New York .*
- 2- Rippon Medical mycology. *The pathogenic fungi and the pathogenic actinomycets.* 1998, Saunders. Philadelphia
- 3- Ghannoun M.A. *Extracellular phospholipases as universal virulence factor in pathogenic fungi.* Nippon Ishinkin Gakkai Zasshi 1998 39(2): 55-9.
- 4- Kwon-Chung K.J., Bennet J.E. *Medical mycology.* Lea and febiger 1992, Philadelphia.
- 5- Kim, S.J. and Chaparas, s.D . *Characterization of antigens from Aspergillus fumigatus Ame.* Rev. Resp. Dis 1987 vol 118: 547-552.
- 6- Kurup, V.P. and Fnk, J.N. *Evaluation of methods to detect antibodies against Aspergillus fumigatus.* Ame. So Clin. Patholog. 1978 vol 69: No: 4, 414-417.
- 7- Yamakami Y, Hashimoto A . *PCR detection of DNA spesific for Aspergillus Species in serum of patients with invasive aspergillosis.*
- 8- Brummund W. *Aspergillus fumigatus-specific antibodies in allergic bronchopulmonary aspergillosis and aspergilloma: Evidence for a polyclonal anitbody response.* J. Clin. Mic. 1987, 25, 1: 5-9.
- 9- Hearn, V.M. et al. *Preparation of Aspergillus fumigatus antigens and their analysis by two dimensional immunoelectrophoresis,* J. Med. Microbial 1980, vol: 13: 451-458.
- 10- Longbottom J.L. and Austwick .*P.K.C. Antigens and allergens of Aspergillus fumigatus part I.* J. Allergy. Clin. Immunol. 198, 78: 9-14.
- 11- Mackenzie D.W.R and Philpot C.M. *Counterimmunoelectrophoresis as a routine mycoserological procedure.* Mycopathology 1976, 57(1).
- 12- Howard D.H. *Fungi pathogenic for humans and animals.*1983 Pekker, Inc. New York.
- 13- Evans, EGV and Richardson, M.D. *Medical Mycology a practical approach.*1988 IRL press , New York.
- 14- Murphy J.W,Friedman, H,and Bendienilli, M. *Fungal infections and immune response.*1992, Plenum press , New York.
- 15- De Coster, A., Dierckx, P. and Grivignee A. *Aspergilloma in Aspergillus and Aspergillosis .*1988 , Plenum press ,USA.